

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volitve na Českem.

Z včerajšnjim dnem končane so volitve za deželni zbor česki, najvažniši v Cislitvaniji, končane sijajno za Čehe, ki so si zopet priborili deželni zbor in odbor in tako postali de facto gospodarji v deželi, v kateri imajo veliko prevago po številu in, smelo rečemo, tudi po inteligenci in kapitalu. Ako kje, bil je volilni boj osobito v Českej trdi, vsaka pód zemlje, vsak posamični volilni okraj, zlasti v jezikovno mešanih pokrajinah, bil je predmet vztrajnega napada in ravno tako vztrajnega odpora. Zlata Praga videla je po svojih ulicah izredno živahnost, kajti vsi člani kakor mnogobrojnega tako tudi inovitega in zgodovinsko slavnega plemstva prihiteli so iz kopališč in potovanj v njeno ozidje, da zadosté svojej domoljubnej dolžnosti in oddajo glas v smislu svoje stranke, kajti odločilne bile so volitve v veleposestvu in te nagnile so popolno zmago na česko stran.

Da je temu tako, razvidimo takoj, ako sestavimo račun o izidu volitev na Českem.

Izvoljenih je:	Mej temi je:	
	Nemcev, Čehov in kons.	
V kmet. občin. 79 poslancev	30	49
V mestih 72 „	32	40
V trgov. zbor. 15 „	12	3
V veleposestvu 70 „	—	70
Virilistov 6 „	1	5
Vkupe 242 poslancev	75	167

Čehi imajo tedaj dobri dve tretjini, v deželnem odboru pa bodo celo zavzeli tri četrtine, kajti v deželni odbor voli se po kurijah. Veleposestvo voli 2 odbornika, kmetske občine 2, mesta in trgovske zbornice 2 in plenum deželnega zbora tudi 2. Nemci so v večini samo v kuriji mest in trgovinskih zbornic. V mestih imajo 32 poslancev, v trgovinskih zbornicah pa 12 (Praga 4, Liberca 4, Heb 3, Plzen 1), tedaj vkupe 44, nasproti pa Čehi v mestih 40, v

trgovinskih zbornicah 3 (Budejovice 2, Plzen 1), torej je razmerje glasov v tej skupini 44:43. V dokaz svoje spravljenosti sklenili so Čehi, da se tudi v slučajih, ko bi jeden ali drugi nemških poslancev obolel ali bil zadržan in bi vsled tega Nemci tudi v tej skupini prišli v manjino, vender volita dva Nemca v deželni odbor, kar je z ozirom na veliko število nemških prebivalcev ne le umestno, ampak celo politična potreba.

Po teh podatkih si vsakdo lahko sam napravi sodbo, kolika je zmaga Čehov v deželi, kjer sta dve petini prebivalstva nemški in je narodna zavednost že prošnila vse kroge.

Kaj radi se Slovenci primerjamo s Čehi, osobito zaradi tega, ker je česko in naše delovanje nekako vstricno; v očigled faktičnim odnošajem in navedenemu izidu volitev pa radovoljno priznavamo, da nam preostaje še mnogo dela in znoja, da dosežemo jednako stališče.

Potovanje cesarjevo.

Gradec, 3. julija. Po pregledu garnizije na polji pri Göstingu bil je defilé požarnih straž, kojim je cesar izrazil svoje zadovoljnost. Potem so bile ob 10. uri privatne avdijske, pri kateri je bilo vzprejetih več deputacij, dostojanstvenikov in privatnih oseb. Ob 2. obiskal je cesar vojaško in občno bolnico. Ob 3/4 na 4 dospel je cesar s svojim spremstvom na bogato okrašeno novo deželno strelišče na Andritzi, kjer ga je mej godbo cesarske pesmi in živahnim pozdravom ljudstva najponižneje pozdravil načelnik strelcev Neumayer, končaje s prošnjo, da naj bi Nj. Veličanstvo tudi novejši hiši ohranilo svoje prejšnjo naklonjenost. Cesar je odgovoril, da je vedno rad pripravljen pospeševati interese strelcev. Na to pozdravi Nj. Veličanstvo grof Meran na čelu strelcem, zatrjuje udanost in zvestobo štajerskih strelcev, o kateri je cesar dejal, da je prepričan. Pri ustupu v strelsko dvorano izročila je devica v go-

renještajerski narodni noši cesarju krasen šopek planinskih cvetlic s primernim ogovorom, na kateri je cesar prijazno odgovoril.

Na to se je vršil obhod po dvorani, v kateri so bili navzočni Don Alfonzo, Donna Maria ter mnogo občinstva, mej njimi mnogo gospej v narodni noši. Cesar je dvakrat strelil v tarčo; drugi strel bila je jedročka, kar se je s topico naznanilo in proizročilo veliko veselja. V pisarni zabeležilo je Nj. Veličanstvo sedaj tretjkrat svoje ime v zapisnik strelcev, ter obiskalo v staronemškem slogu opravljeni vinotoč, potem pa ogledalo si razstavljene dobitke. Pri svojem obhodu nagovoril je cesar več predstojnikov in članov strelskega društva ter je zapustil strelišče ob polu petih mej sviranjem cesarske pesmi in navdušenimi pozdravi strelcev in mnogobrojnega občinstva.

Zvečer je bila v deželnem gledališču slavnostna predstava, katere se je udeležil cesar od početka do konca. Prolog in pa šest podob iz zgodovine Štajerske vzprejeti so bili z burnim odobravanjem, ki je prispelo do vrhunca, ko so pri zadnji podobi, poklonitvi Avstrije in Stirije, predstavljajoče osebe proti cesarski loži obrneno ponovile poklonitveni akt.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 4. julija.

V fideikomisarnem veleposestvu na Českem vršile so se včeraj pod predsedstvom kneza Karola Schwarzenberga volitve v česki deželni zbor. Za konservativne kandidate oddalo se je 25 glasov, nemško-fakcijskih volilcev ni bilo blizu. — V alodialnem veleposestvu volil se je volilni komisijon z 41 glasi večine od strani narodnih-konservativcev. Prišlo je bilo 371 volilcev; 206 je volilo konservativno, 165 nemško-liberalno. Volilni komisijon, obstoječ iz barona Pfeil-Scharfensteina, grofa Fran Thuna, barona Ivana Bodrenskega in od vlade imenovanih dveh Nemcev dr.

LISTEK.

Nevski prospekt.

(Povest, ruski spisal Nik. Vas. Gogolj. Poslovenil Y.)

(Dalje.)

Ta mladenič je bil bitje izmej tistih bitij, ki so mej nami dosta čudovite prikazni — in ki se mej Petrogradske občane vrste tako malo, kakor obrazi o sanjah mej resnične osebe na svetu. Taka izimna oseba je jako nenavadna v mestu, kjer so vsi ali uradniki, ali kupej, ali pa nastavniki (mojstri) Nemci. Ali ni res to nenavadna prikazen? — Umeteljnik — Petrogradski! — umeteljnik, pa tam, ker je sneg doma, — umeteljnik v Čuhonskej, kjer je vse mokro, gladko, ravno, blede, sivo, megleno. Umeteljnik tu domá — neso do čela podobni umeteljnikom italijanskim, ponosnim, ognjenim, kakeršna je Italija sama in nje nebo; pač pa je narobe: to so ljudje največ dobri, mirni, pohlevni, neskrbni, ki ljubijo tihoto svoje umetelnosti, — ljudje, ki pijo čaj v družbi s kakima dvema svojih prijateljev v

majhnej čumnati, — ljudje, ki skromno govore o svojem svetem predmetu in ki ne basnujé o bogastvu. Vselej k sebi pokliče kako beraško starko, ki po celih šest ur sedi pri njem, zato da na platno namala njé žalostni, brezčutni obraz. Riše razgled po svojej sobi, v kateri je na ogled vsakojaka umeteljniška zmes: iz mavca roke in noge — zbog starosti in prahu take, kakeršno ima kava barvo, — zlomljeni malarski čopiči, pohojeno oglje, prijatelj, ki igra na gitaro, stene — opleskane z barvami, z odprtim oknom, skozi katero miglja blede Neva in kaže se blede ribiči v rudečih košuljah. Ti umetelniki skoro zmerom malo sivo, otožno malajo, kar je neogibno znamenje na severu. Poleg tega pa se res radostno pečajo s svojim delom. Često jih dičijo resnične spretnosti; a ko bi vá-nje le dihnili čvrsto italijansko zračje, gotovo bi se proslavili svobodno tako, na široko in jasno, kakor se razsiplje cvetje rastlinam, ki jih iz sobe nosevajo na čisto zračje. Sploh so jako pohlevni; zvezda ali tolsta „epavleta“ jih časi zapelje v tolike zadrege, da radi ali neradi znižujó svojih del ceno. Časi jim je po godu kaj posebnega; ta posebnost pa se človeku zmerom zdi,

da je nekaj kriččega, podobnega kakej zaplati. Zdaj pa zdaj na njih vidite lep frak in zamazan plašč, drag aksamitov brezirokavač, ali pa suknjo — vso pobarvano. Časi vidite na rob naobraženo rojenično glavo, ki je, ker ni imel drugačnega prostora, narisal jo na opleskano polje kakega poprejšnjega dela, ki je srečno malal ga. Pa nikoli vam ne gleda na ravnost v oči; kedar vas gleda, gleda nekako otožno, negotovo; ne prodira v vas jastrebje motrečega oka, ni s sokoljim pogledom jezdečega dostojnika. A to izvira iz tega, ker ob jednom gleda vaš obraz in obraz kakega iz mavca narejenega Herkula, stoječega v njegovej sobi; ali pa ima pred seboj kak poseben obraz, ki namerja, da ga zgotovi. Zato rad neujemljivo odgovarja, zdaj pa zdaj do cela narobe, a predmeti, ki mu po glavi krožijo, pričajo tem večo zamišljenost.

Takov človek je bil omenjeni mladenič, umeteljnik Piskarev, nemesel, bojazljiv, a vender je v duši imel zavarovane svojega čutja iskre, ki so živele, da bi o priliki probudile plamen. Skrivno drhteč je dehtel za svojim predmetom, ki je tako silno zanimal ga in sam se je, menim, čutil svoje smelosti.

Bärnreithera in grofa Leo Thuna, ter konservativca dr. Wurzela, volil je predsednikom grofa Richarda Clam-Martinita. — Profesor českega vseučilišča Krejči odložil je svoj državnozbornski mandat, ter se hoče po polnem posvetiti svojemu učiteljskemu poslu.

Da se na **ogersko-rumunske** meji uravnajo nekatera regulovanja, poslala je rumunska vlada komisijon, obstoječ iz generalov Pencovici in Baroci ter poslanca Nikole Jonescu, kateri se je včeraj podal v Kološ (Klausenburg). Tam se sestane s komisijonom, imenovanim od ogerske vlade, ter bosta potem skupno pričela svoje delovanje pri ureditvi meje.

Vnanje države.

Iz Berolina se poroča, da je v afēri **Kraszewski** preiskava zavzela velike dimenzije. V Berolinu in Drazdanih je že blizu 200 oseb zaprtih; skrbno se stvar preiskuje tudi v Halle, Hildesheimu, Kölnu in na Alzaško-Lorenskem. — Zachorowski, osebni prijatelj Kraszewskega priobčuje v „Gazetta piemontese“, da pruska vlada že dlje časa preganja Kraszewskega, posebno pa po jubileji pesnikovem, z vsakojakim nadzorovanjem in natolcovanjem. Zachorowski spominja na enak slučaj, namreč na ono famozno veleizdajsko pravdo proti grofu Josipu Dzialynskemu in 92 tovarišev, ki je svoje časa vzbudila toliko hrupa. Grof Dzialynski bil je namreč v odsotnosti na smrt obsojen; po pravdi pa je sodnik Atanazij Jeżewski iztaknil, da so bila pisma, ki so se bila pri grofu našla in so prouzročila pravdo, ponarejena ter grofu podtaknjena. Sodnik Jeżewski pa je bil za to blaznim spoznan in v blaznico utaknjen. Vender se mu je posrečilo ubežati v inozemstvo, kjer je vso stvar priobčil ter s tem prusko vlado prisilil k reviziji procesa, v katerem je bil grof Dzialynski ter vsi njega tovariši nedolžnim spoznan ter popolnem rehabilitiran. — Zachorowski izraža v onem dopisu misel, da je bil Kraszewski zavoljo enakih malovrednih spletk zaprt ter upa, da se bode vsa ta pravda končala z novim osmešenjem pruske vlade.

Grof **Chambord** boluje na oteklini v želodcu, ki je neozdravljiva in ne utrpí operacije; vender pa nevarnost ni neposredno predstojeca ter se bode bolnik pri močnej svoji naturi še nekoliko časa lahko držal. — Iz Pariza so odpotovali grof Pariški ter vojvodi Nemourski in Alençonski v Frohsdorf k bolniku in sicer vsled posvetoovanja roubine in vodjev orleanške stranke. Vojvoda Broglie je dejal, da se je nadejati nasilstva od vlade, kar pa princev ne bode zadrževalo storiti svoje dolžnosti. Ko je bil grof Pariški opozorjen na možno iztiranje, je dejal, da bi moral kot general sicer prositi vlado za odpust, da pa tega le ne bode storil. — „Gaulois“ trdi, da je grof Chambord slovesno pripoznal grofa Pariškega svojim prestolonaslednikom. — Republikanski listi trdijo, da se s smrtjo Chamborda zauda smrtni udarec tudi kraljevski stranki.

Gospodsk zbornica na **Pruskem** vzprejela je predvčerajšnjim v poimenskem glasovanju s 64 proti 16 glasom cerkveno predlogo v tej obliki, kakor jo je sklenila zbornica poslancev. V debati govorila sta Dobe in Beseler ostro proti predlogi, grof Brühl in baron Mirbach pa sta jo toplo zagovarjala. Minister pl. Gossler govoril je jednako, kakor v zbornici poslancev, poudarjaje, da na-

Neznana oseba, ki so se mu bile oči, misli in čuti zameknile v njo, ozrla se je in gledala ga je. O Bog, kak čudovito lep obraz! Velenežno čelo, slepeče belo, zaslanjali so jej kakor agat (achat) svoje cvetje krasni lasje. Svalkalo se je naglavje, čaralnih las plamen je sezal jej izpod klobuka in dotikal se obličja, ki je večerni hlad blede rudečil ga — in čvrsto. Ustni jej je zaklepala najmičnejših sanj množina. Vse, kar spominja na detinstvo, kar unemlje premišljanje in tiho navdušenost o svitlej luči, — vse to je, kakor bi se bilo zjediniilo, živelo in odsevalo na nje krasno ustvarjenih ustnih. Pogledala je Piskareva, a o pogledu je zatrepetalo jej srce; pogledala ga je bila resno, nekake nevolje čut se je na nje lici prikazal o zagledu tako brzih korakov; ali na nje velekrasnem lici je tudi jeza bila čaralna. Osramočen in osupel se je ustavil in povetil je glavo; a kako bi bil mogel zgubiti tako čudovito bitje, kako v nemar pustiti to, kje rači bivati?! — Te misli so mlademu senjarju zmogle možgane, zato je sklenil, da pojde za njo. Da pa ni prodal se, ostal je nekoliko stopinj za njo, hladno ozrl se na vse strani in z očmi preletel razvešala, pa vender se stopinja neznankina ni zgubila njegovim očem.

(Dalje prih.)

znanilna dolžnost sedaj ni več zrno tega vprašanja. Ob 1. uri je potem minister pl. Puttkamer deželni zbor v skupni seji obeh zbornic zaključil. — „Moniteur de Rome“ pravi, da je spomenica Jacobinija z dne 21. junija važna za daljni razvoj razprav mej Prusijo in Vatikanom. Ta spomenica ima tri važne točke. Najprvo izraža začudenje, da je vlada mej vršečimi se dogovori zbornicama predložila novo postavo, sicer pa pripoznava miroljubne namere vladine. Drugič poudarja, da se stvar, razen če se postavi na stališče pred majnikovimi postavami, ne da drugače dognati, kakor v sporazumejnji z Vatikanom. Tretjič pravi spomenica, da zamore Vatikan notifikacijo pri imenovanji nekaterih duhovnikov le tedaj pripoznati, ako se z urejenjem dušobrižništva cerkvi zajamčijo nekatere prostosti. Ta spomenica, pravi „Moniteur“, izraža živo čuvstvo blagonaklonjenosti ter željo za konečno mirovno pogodbo na temelji prejšnjih diplomatskih aktov.

Dopisi.

Iz Celja 2. julija [Izv. dop.] Danes smo slavili šeststoletnico Habsburške vlade na Štajerskem. Godba tukajšnje glasbene družbe svirala je ob šestih zjutraj budnico. Ob osmih je bila v farni cerkvi slovesna velika maša, pri kateri so bile vse oficijalne osebnosti zastopane. Po tej cerkveni svečanosti vršila se je spominska slavnost v gimnaziji z nekoliko nemškimi in samo jedno slovensko deklamacijo, z nekoliko nemškimi in samo jedno slovensko pesnijo. Direktor dr. Svoboda govoril je mladini, razlagajoč jej pomen slavnosti in h koncu rekel je učencem, naj vzkliknejo cesarju „Hoch!“ Odgovor šolske mladine je bil navdušen „živio“, iz katerega se je „hoch“ nemških šolarjev komaj slišal. Ob enajstih bila je primerna slavnost v mestni telovadnici za mestne ljudske šole, ljudski šoli Celjske okolice sta pa v svojih prostorih imele dostojno spominsko slovesnost.

Po mestu vibrajo zastave, večinom črno-žolte in belo-zelene. Čudno je samo, da na mestni hiši ni ne državne črno-žolte, ne cesarjeve rodovinske zastave, nego samo mestna in dve štajerski zastavi. Tudi na hiši župana dra. Neckermanna ni ne državne ne cesarske zastave. Zakaj? — Graški župan je rekel, da prepušča izbor zastav taktu vsakterega posameznega. No, takt gospodov v Celjski mestni hiši se je čudovito pokazal, ako je to res samo — takt!

Tudi gimnazij ima v jednej fronti zastavo, ki je sestavljena iz črne, žolte ali rumene in rudeče barve. Zastavine barve ne stoje paralelno k drogu, torej zastava ni belgijska, kar bo menda zopet direktor dr. Svoboda deželnemu šolskemu nadzorniku pravil, kakor o Jožefovi slavnosti; — in da bi zastava bila nemška, ne more se odločno trditi, ker zopet barve neso prav urejene. Barve neso v vrsti postavljene, ampak rudeča je mej črno in žolto v trikotih ušita. Vprašati moramo zopet, ali je razobeženje take zmešane zastave tudi — takt? Na državno poslopje ne gre po naši misli obešati zastav, katere lahko vznemirjajo narodnosti. Kajti mnogi imajo popisano zastavo na gimnaziji za nemško. Rudeče-belo cesarsko zastavo obesiti na gimnazijo ni se zdelo primerno direktorju Svobodi.

Neki od jeze in žolča čisto zeleni gušcar-nemškutar iz Ljubljane grize kranjsko-slovenske poslance v včerajšnjem tukajšnjem listu tako, kakor je mogoče samo besnemu! Dopisnik naj bode torej vašim zdravnikom za blazne gorko priporočen. — Hudo je seveda videti, da je slovenska reč na tako trdnih nogah, da so si Slovenci pri volitvah v deželni zbor smeli dovoliti zabavo dveh nasprotnih si kandidatov iz lastnega tabora; — za nemškutarje pa ni bilo glasov dobiti, in jih ni bilo! Iz teh dogodkov pa razvideti, da slovenska reč hira, mogoče je samo človeku, ki ne more več ubogati zakonom mišljenja. „Südsteierische Post“ je sicer že davno poročala, da urednik našega lokalnega lista stanuje v blaznici „Narrenthurm“ na Celjskem Bregu.

Iz Ptuj 3. julija [Izv. dop.] V pojasnilo včerajšnjega brzojava imam vam poročati, da je bil namestnik Kübeck še le pred kratkim tukaj in da smo za trdno pričakovali, da ostane vse tako, kakor je bilo dogovorjeno.

Lahko si tedaj mislite, kolika je bila naša osupnenost in nevolja včeraj, ko smo slišali zbrani pri banketu v Čitalnici ukrep cesarskega namestništva.

Da nam gospodje neso prijatelji, da ne čutijo najmanjše ljubezni do nas Slovencev, to nam je znano in nam ne prouzročuje nobene žalosti. Iz Savlov dandanes ne postajajo več Pavli.

Kübeck, bivši poslanec za časa Auersperg-Lasserjeve vlade, je namestnik, kakor takrat, ko nas je teptala in tlačila Auersperg-Lasserjeva vlada; mož je prestar, da bi se svojim načelom izneveril, da bi mogel razumeti prizadevanja Slovencev, povse postavna, pravična in naravna.

A ker so ta taka, Slovenci ne bomo odstopili, ne bomo nehali terjati in prositi.

Obrnili smo se naravnost do ministra predsednika, da ta določi, ali naj obvelja volja gospoda namestnika in glavarja Premiersteina, da se Slovenci pred Nj. Veličanstvom ne smemo prikežati, da ga ne smemo tako nagovoriti, kakor smo se od svoje slovenske matere naučili, da se moramo v kotič skriti, češ, da svet ne izve, da smo še.

Z lehka se ne damo poriniti v kot.

Če nas v Gradci zatajujejo, pa tega na domačih tleh nikakor ne pustimo. Tu se hočemo sami preljubljenemu vladarju bližati, ter mu neposredno svojo udanost in hvaležnost izraziti.

Iz Rajhenburga 2. julija. [Izv. dop.] Habsburško svečanost obhajala je naša tri-razrednica na dostojen način. S pomočjo nekaterih trških fantov in deklet (hvala jim zato!) ozaljšali so šolarji šolsko poslopje od zvonaj s smrekami in venci, od znotraj pa z zelenjem. Velika cesarska zastava zavihra že v nedeljo popoldne iznad učilnice. Danes ob 8. uri služila se je asistovana sv. maša z zahvalnico in blagoslovom, katere se je udeležilo dokaj — tudi odličnega ljudstva in šolska mladina z učiteljstvom.

Na krasno šolsko zastavo obesila je gospodična Schmidt-ova venec s trakovima z napisoma: „Živio Franc Jožef I.“ in „Živela rodbina Habsburška“, prvi v cesarskih, drugi v slovenskih barvah. Hvala njej lepa za ta domoljubni čin! — Po sv. opravi podamo se proti šoli, in ker je bilo jutro prekrasno, ostanemo v prijetnej senci pred prazničnim poslopjem, katerega srednje okno nad durmi polnila je velika krasna podoba našega presvetlega cesarja. Vse — mlado in staro — oziralo se je vanj. Sedaj razloži nadučitelj g. Janušek na podlagi zgodovine pomen dneva v daljšem govoru, katerega konča s trikratnim „Živio!“ na našega preljubljenega vladarja in na celi preslavni Habsburški rod, kateri vsklik odmeval je navdušeno mej navzočnimi. Ko se je nekaj deklamovalo in zapelo, razdelilo se je konečno mej šolarje 51 knjižic „Habsburški rod“, katere je našej mladini velikodušno podaril veliki šolski prijatelj gosp. Lenček iz Blance. Bog plati!

Iz Ribnice 3. julija. [Izv. dop.] Pri prihodnji cesarske slavnosti naše 600letnice zastopana bode Ribniška občina po županu Ivanu Zobecu, in dveh odbornikih. — Ljudska tukajšnja šola pa bode slavila to spomenico po udeležitvi sv. maše (?) — s petjem in deklamacijo v šolskem poslopji.

Ni mi znano, bodo li prvi pri omenjeni priliki poslužili se „narodne „come il faut“ nōše“ ali ne, — ipak bi, — ker vam jaz to poročam, — svetoval gosopodu Fleschu in tistim, ki zbog dopisov od tod postajejo od več „bitzig“, da iščejo muh tam, kjer jih je kaj, a ne v „prahu“ in „bobnanji“, ki ju oni prouzročujejo! — Gnjlja logika škoduje moškemu značaju, včasih celo sangviničnemu temperamentu! — Hic Rhodus, hic salta!

A. S.—n.

Iz Toplice 1. julija. [Izv. dop.] Neizpros- liva osoda usekala nam je hudo rano. Dne 29. junija t. l. vzela nam je znanega rodoljuba in prijatelja šolske mladine, g. Miha Zamido, za veke.

Omenjeni deloval je več nego 15 let kot župan v občini Dobnidolski in po zjedinenji te občine z občino Topliško zadnje štiri leta tudi kot župan Topliški. Bil je unet za blagostanje cele občine;

izobraženje, napredek ljudstva bilo mu je vedno pri srci. —

Ko je kot župan Dobnidolski videl, da otroci te občine zavoljo prevelike daljave na Toplice v šolo hoditi ne morejo, delal je z vsemi močmi na to, da se je naredila posebna šola za občino Dobnidolsko v Zgornji Sušici. Ljudstvo bilo je revno, ubogo, toda znal ga je navduševati za občni blagor, da je v kratkem šolsko poslopje v Zgornji Sušici tako krasno stalo, kakeršnih se — rečemo s ponosom — na Dolenskem prav malo vidi.

Ko je bilo poslopje dodelano, ni blagi mož miroval, marveč žrtvoval je kot krajni šolski nadzornik v prosep te šole mnogo časa in mnogo sredstev. Pri vsakej priliki poučeval je ljudstvo in skušal ga uneti za napredek. Njegov trud ni bil zaman, dosegel je v svoje veselje, če ne vse, vsaj večinoma, kar je tako gorko želel.

V narodnem oziru bil nam je v izgled; veselilo ga je močno, če je mogel v to svrhu kaj pripomoči.

Kako je ljudstvo spoštovalo njega, ki je tako rekoč žrtva svojega delovanja v prid občnega blagorja, kazal je njegov sijajni sprevod, katerega se je udeležila poleg šolske mladine tudi mnogobrojna množica ljudstva od blizu in od daleč. Ko so vrli Topliški pevci zapeli žalostinko „Nad zvezdami“ in „Blagor mu“, videle so se navzočnemu mnogobrojnemu ljudstvu solze, gotovo solze hvalečnosti, v obeh. Teškega srca ločili smo se od mirodvora, še težavnejše pogrešali bomo umrlega; izguba je nenadomestljiva! Ti pa blagi mož, ki si posebno šolske mladini toliko dobrot skazal: spavaj v miru!

Iz Vidma 3. julija [Izv. dop.] Prilika prihoda Nj. Veličanstva na zemljo Štajersko je zbrala tudi v spodnjem delu naše vojvodine domoljube, ki so se požrtvovalno trudili osloviti spomin šeststoletnice in to posebno naš up — našo mladino. — Kot objektivnemu poročevalcu ni mi naloga se obračati niti na levo niti na desno, kakor tudi ne na posamezne osebnosti — da ne dregnem v sršeno gnezdo — kajti moj namen je, ohraniti ta spomin tudi zgodovini našega dnevnika.

Na večer 1. t. m. priredilo je tukajšnje občinstvo razsvitljavo. Posebno lepo razsvitljen je bil kolodvor z raznobojnimi lampijoni in mnogoštevilnimi lučicami. Priredila se je tudi bakljada in 32 bakljašev bilo je nastavljenih ob železničnem tiru, da se tudi potujočemu občinstvu označi tega dneva pomen.

Dne 2. t. m. obhajala se je ob 8. uri zjutraj slovesna sv. maša. Pri tej je šolska mladina pela ter sv. maši služila. Po končanem cerkvenem obredu poda se vsa mladež v šolo. Tu razlaga g. učitelj mladini v lepem govoru pomen slavnostnega dne. Deklamovalo je nekaj sposobnejših primerno dnevu in razdelila se je mej vse Tomšičeva „Spomenica“ 600 letnice Habsburškega rodu. Od daril, nabranih po šolskih prijateljih, omislila se je omenjena „Spomenica“, a predsedstvo gledalo je tudi na to, da se otrokom priredi dan veselja. Po končani slovesnosti v šoli poda se vsa mladina na prostor, kjer so bile že mize in klopi na senčnati trati pripravljene z obilo naloženim jedilom in pijačo. Gospa nadučiteljica s svojimi brhkimi gospodičinami prevzela je blagovoljno ne ravno lahko nalogo hišne gospodinje, ter stregla pri obmizji razdeljeni mladini. Po izvršeni razdelitvi kruha, mesa, piva in vina začne se na trati prosto gibanje. Tu je bilo skakanja, tekanja, rajanja! Tudi nedolžnih, domačih burk ni manjkalo. Obča zabava bila je popolnem v svojem tiru, kar poprime g. predsednik šolskega sveta besedo in zbrani mladini v ginljivi naščini razloži pomen današnjega dne, poklada otrokom na srce, naj postanejo in ostanejo vedno zvesti državljeni in veleva, naj na to vskliknejo trikratni „živio!“ Po krepkem trikratnem „živio“ zapoje šolska mladež cesarsko himno.

Na to dá predsednik šolskega sveta besedo p. šolskemu ogledi. V krepkem in gladkem govoru nagovori ta mladino, razloži obširneje pomen te veselice, ter poudarja tudi pomen denašnje postrežbe in jo opominja, naj se hvaležno spominja svojih do-

brotnikov. Potem zapoje mladina skupno avstrijsko himno. To je bil oficijalni sklep. Na to se je zbralo več tukajšnjih gospej in gospodov, ter s petjem in govori nadaljevalo veselico, ki je bila ne samo za mladež, ampak splošna.

Domače stvari.

— (Župani in deputacije občin) se 13. julija ob 4. uri popoldne v sprevedu pri ljudski veselici pokloné cesarju. Župani in sploh vsi udeleženci deputacij dobodo od okrajnih glavarjev legitimacijske karte, s katerimi se morajo tisti dan (13. t. m. dopoldne) oglašiti na Ljubljanskem mestnem magistratu. Tam se jim bode povedalo, kje se imajo popoldne zbirati ter se jim tudi nakažejo stanovanja.

— (Oprava spalne sobe Nj. Veličanstva), katero je gosp. Mathian včeraj in danes na ogled postavil, vzbudila je uprav občudovanje in splošna je sodba, da se kaj tacega v Ljubljani še ni izdelalo. Vsi predmeti: postelj, 2 šifonerja, umivalni kosten, fotelji, izdelani so v renaissance-slogu masivno iz orehovega lesa, kateremu se je večinoma pustila naravna barva in okrašeni so z umeteljno dovršenimi rezbarijami, ki kažejo jako fin okus in izredno vestno in krasno delo, dostojno Najvišjega gosta. Kar v tolpah romalo je včeraj in danes občinstvo v gosp. Mathianovo zalogo in vsakdo vračal se je s preverjenjem, da je to delo zares v ponos domačej obrtniki.

— (Iz Mozirja) odposlal se je naslednji telegram:

Ekselenci c. kr. deželnemu namestniku
baronu Kübecku

v Gradci.

Zbrani narod občine Mozirje obhaja 600 letni spomin prevzvišene cesarske dinastije Habsburške. Ljudstvo navdušeno kliče premilostljivemu gospodu in vladarju na štajerskih tleh trikratni burni: Živio! in Slava!

Mozirje, 2. julija 1883

Županstvo: Goričar in Lipold.

Na ta telegram smo prejeli danes sledeči slovenski odgovor:

V imenu in po naročilu Njegovega Veličanstva presvitlega našega cesarja pošljem županstvu Najvišjo zahvalo za poslano prirčno pozdravljenje.

C. kr. namestnik: Kübeck.

— („Obrtnika“) 3 številka izšla je te dni z ozirom na 600 letnico v praznične obliki. Razen popolnem prikladnega slavnostnega članka prinaša še razno za obrtnike zanimivo tvarino.

— (V Gleichenberg) v toplice prišla je kneginja Dolgorukova, udova ruskega cara Aleksandra II.

— (Matura na ženskem izobraževališči) v Ljubljani pričela je v soboto in danes bila končana. Maturo delalo je 27 kandidatinj; 3 so napravile izpit z odliko, 16 povoljno, palo jih je 8, mej temi 4 na 2 meseca, 4 pa na celo leto.

— (Letni črešnjevji somenj) sv. Petra in Pavla v ponedeljek bil je prav številno obiskan, posebno živahno bilo je na živinskem trgu. Goveje živine nagnali so nad 400 glav, kupčija bila je prav živahna, ker se je kupovalo za rejo. Cene so bile visoke, dasi je bilo pitane živine jako malo prav lepe, večinoma le srednje vrste. Tuji kupci kupili so za Koroško, Tirolsko, Gorico, Trst in Pulj kakih 200 glav. Konj je bilo nad 250 in so kupci z Laškega in Koroškega kupili kakih 100 konj in plačali dobro.

— (V kranjsko hranilnico) bilo je uložnih meseca junija od 1642 strank 292.522 gld., izplačanih pa 1891 strankam 315.042 gld., tedaj za 22.520 gld. več izplačanega nego uložnega. Za posojila na posestva oglašilo se je v drugem kvartalu 120 prosilcev, ki so želeli posojil v skupnem znesku 232.549 gld. 50 kr. 93 prošnjam se je dovolilo ali po polnem, ali deloma ter se posodilo skupaj 160.519 gld. 67 kr., 27 prošenj pa je bilo odvrnenih, ker ni bilo po pravilih podpisanega jamstva.

— (Vabilo.) „Celjsko učiteljsko društvo“ imelo bode dné 5. julija t. l. povodom šeststoletne

„Habsburške svečanosti“ slovesno zborovanje v okoliške šoli v Celji po sledečem vzporedi: 1. Pesen 2. Slavnostni govor predsednika g. J. Lopana. 3. Zapisnik. 4. Dopisi. 5. Notranje razmere na Štajerskem za časa prvih Habsburžanov, govori g. Fr. Gabršek. 6. Posvetovanje o letošnjih konferenčnih vprašanjih. 7. Nasveti. 8. Cesarska pesen. 9. Po zborovanji skupni obed. — Začetek ob 11 uri predpoludne. P. n. društvenike k obilnej udeležbi te slavnosti uljudno vabi odbor.

— (Slovenska posojilnica v Mariboru) imela je do konca junija 170.993 gl. 28 kr. dohodkov, 154.628 gld. 65 kr. izdatkov, tedaj skupnega prometa 325.621 gld. 93 kr.

— (Na javnej dražbi) v 18. dan t. m. se odda pri predsedstvu c. kr. okrožne sodnije v Rudolfovem na 15.867 gold. 3 kr. proračunjeno delo za poprave in obnovljenja poslopij popisna štev. 151 v Rudolfovem.

— (Huda toča) pobila je pri Slatini, posebno pri sv. Katarini in v Ranjkovci in pri sv. Petru v Hrvatskeji.

— (Požarna kronika.) Iz Komna se nam piše: Dne 1. t. m. po polunoci pogorel je skedenj Antona Mrzka v Tomaževici. Vkljub marljivemu preiskovanju c. kr. žandarmerije ni se moglo izvedeti, kako bi bil nastal požar. Gospodar je v službi v Trstu, a žena njegova ga je šla obiskat baš oni dan pred požarom. Zavarovana sta bila pri banki „Slaviji“ za mal znesek. — Prijatelj iz Ptuja pa nam poroča, da so dne 2. julija ob dveh po noči pogorela poslopja Janeza Matijašiča in Josipa Arneža iz Budine, ki so bila tudi pri banki „Slaviji“ zavarovana.

— (Japonska velikanska semenska ajda) priporočala se je že lani, a tudi letos vabimo poljedelce, da jo poskusijo. Japonska ajda je tako zdatna, da jeden hektoliter nadomesti štiri hektolitre domače ajde in da se je že do osemdeset hektolitrov pridelalo iz jednega hektolitra semena. Ta ajda raste na vsaki zemlji, če tudi ni posebno guojna, doraste pa za moža na visoko. Dobiva se po 30 kr. kilo pri J. R. Pavlinu, v špecerijskeji prodajalnici „Pri voglu“ v Ljubljani.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 4. julija. Po slavnostnej predstavi vzprejel je cesar pri živih podobah (tableaux) sodelujoče, izrekel milostno priznanje o izvrstnem zvršetku in o zgodovinski pristnosti podob. Ogovoril je več dam in gospodov.

Madrid 4. julija. Zagotavlja se, da je po oficijalnem telegramu konstatovana kolera na Malti.

Slav. pevskim društvom!

Odbor pevskega zbora Ljubljanske Čitalnice naznanja vsem častitim članom zunanjih pevskih društev, kateri sodelujejo pri serenadi 11. t. m. in pri ljudski veselici 13. t. m., da bode glavna pevska vaja v sredo 11. t. m. točno ob 11. uri pred poludnem v čitalnični dvorani. Pri tej priliki razdelil se bode mej pevce tudi natančnejši spored, kje in kako da se v slavnostnih dneh udeležé skupnih veselici. Vsi pevci nastopajo v salonski obleki s svojimi pevskimi znamenji in z zastavami. Ob enem prosimo vsa pevska društva in p. n. pevce, da se zaradi prenočišča, katera dobé brezplačno, vsaj do 8. t. m. pismeno oglašé pri deželnem blagajniku, g. Fran Ravnika-jji.

Na zdravje!

Odbor.

Dunajska borza

dné 4. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 50	kr.
Srebrna renta	79 „ 35	„
Zlata renta	99 „ 25	„
5% marcna renta	93 „ 30	„
Akcije narodne banke	838 „ —	„
Kreditne akcije	291 „ 90	„
London	119 „ 95	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 49 1/2	„
C. kr. cekini	5 „ 66	„

Nemške marke	58	45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119
Državne srečke iz l. 1864.	100	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	99	20
Ogrska zlata renta 6%	120	05
" " " 4%	88	75
" " papirna renta 5%	87	15
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	118	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	104	90
Kreditne srečke	100 gld.	170
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	105
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219	25

Zahvala.

Podpisana rodbina se najtopleje zahvaljuje okrajnemu zdravniku Kamniškemu, g. **dru. Antonu Binder-ju**, za trud in človekoljubno požrtvovalnost, s katero je rešil iz jako nevarne bolezni nje sina Ljudevita Magolič-a.

(448)

Rodbina S. Magolič-eva.

Tugepolnega srca naznanjam prežalostno vest, da je moj nepozabljeni soprog, oziroma oče, gospod

KAJETAN STRANECKI,

trgovec, hišni posestnik, občinski odbornik in ud različnih društev v Idriji,

danes dné 3. julija ob 11. uri dopoldne v 58. letu svoje starosti, previden s sv. zakramenti za umirajoče, po dolgi bolezni v Bogu zaspal.

Pogreb bo de v četrtek dné 5. julija ob 6. uri popoldne.

Nepozabljivi ranjki priporoča se v pobožen spomin.

Idrija, v dan 4. julija 1883.

Ana Stranecki, **Kajetan Stranecki,**
soproga. sin.

Zahvala.

Vsem blagim prijateljem in znancem, ki so v bolezni ljubeznivo obiskovali in pri pogrebu počastili mojega ranjkega moža

Blaža Kuhar-ja,

darovalcem lepih vencev: blagorodni gospé Josipini Terpinčevi, gg. učiteljem Ljubljanskim in iz okolice, družbi Vevških strelcev, rodbini Jamarjevi, Poljski fari i. dr.; gg. učiteljem pevcem itd. za mojemu ranjkemu možu skazano čast in ljubezen izrekam najpišrejšo zahvalo.

Pri Devici Mariji v Polji, 4. julija 1883.

Antonija Kuhar,
udova.

(450)

Ravnokar izšla je:

Slavnostna popotnica (Jubelmarsch)

v spomin na navzočnost Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. na Kranjskem

povodom

šeststoletnice združenja dežele Kranjske s presvetlo vladarsko hišo Habsburžanov.

Za glasovir zložil **Viktor Parma.**

Op. 11. — Cena 75 kr., — po pošti 80 kr.

Dobiva se pri založniku

(449—1)

Iv. Giontini-ji v Ljubljani.

Spominske medalje!

P. n. gg. okrajnim šolskim nadzornikom, krajnim šolskim svetom in šolskim voditeljem usojam se uljudno naznanjati, da ob priliki šeststoletne deželne slavnosti izdajam lepo izdelano, na višjem mestu dovoljeno in pripoznano narodno spominsko medaljo. — Cena 100 kosom je znižana na 10 gld.; posamične medalje po 15 kr. — Naročila se prosijo takoj po pošti.

(447)

Iv. Giontini v Ljubljani.

Lepa prodajalnica

tik cerkve v velikem trgu Slovenskega štajerja se takoj odda. Kje? pové upravništvo tega lista. (422—5)

Najfinejša vina v botilkah.

Pravi francoski in avstrijski champagner, bordeaux, renska, avstrijska, štajerska, ogerska in dessert vina po zelo znižanej ceni. — Cenik zastonj in franko.

J. R. Paulin,

(435—3)

špecerija pri „voglu“, poprej Weidlich.

Umetne

(234—23)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hrdeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Marsalla

najfinejše dietično Sicilijansko desert-vino.

Za rekonvalescente, po daljših boleznih oslabele osebe, za otroke ga ni bolj krepilnega sredstva. Kot desert-vino voliti je pred vsemi vini, ki se prodajajo po trgovinah.

V steklenicah po 1 gld. prodaje pravo samo

G. Piccoli,

lekarnar v Ljubljani,
na Dunajski cesti. (291—4)

Umrli so v Ljubljani:

30. junija: Janez Misel, hišnik, 55 let, Karlovska cesta št. 7, za otrpnenjem možgan. — Reza Koutel, kuharica, 43 let, Strelške ulice št. 10, za mrtuom.

V vojaške bolnici:

28. junija: Lazo Korica, kanonir, 21 let, za vnetico trebušne kožice.

FERDINAND BILINA & KASCH,

tovarna rokovic v Ljubljani, Judovske ulice,

priporočata povodom navzočnosti Nj. Veličanstva presvetlega cesarja v Ljubljani svojo bogato zalogo

najfinejših belih in inobarvenih glacée-rokovic, rokovic za častnike in podčastnike, belih zavratnikov vsake vrste, uniformskih zavratnikov ter **najnovejše** v črnih in pisanih zavratnikih.

Vse po najnižjej ceni!

(420—4)

HUGO EBERL,

za frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharjevi hiši šte. 4, stavbeni in hišne oprave mazalec, lakirar in izdelovalec raznih tabel za prodajalce,

priporoča se, da prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela po najnižjih cenah. — Ob enem naznanja, da ima bogato oskrbljeno zalogo raznih

oljnatih barv, firnižov in lakov

jako po ceni.

Vnanja naročila se točno oskrbē, za spravljjanje naročenih barv v potrebne zavitke se ničesa ne računū.

Vsled prihoda Nj. Veličanstva cesarja v Ljubljano potrebne

palice za zastave

se prav ceno pobarvajo.

(235—6)

Bele in inobarvene Dunajske rokvice

za gospode in gospé;

častniške rokvice in uniformske zavratnike;

bele zavratnike iz batista in atlasa

vse v mnogi izberi priporoča

Albert Schäffer,

Kongresni trg št. 8, v Ljubljani.

(437—2)

Velika izber

srajc in zavratnikov za gospode.

Velika
zaloga
izdelanih
oblek
za
gospode
dečke in
otroke.

16 gl.
jeden frak,
26 gl.
cela
obleka s frakom
pri
M. NEUMANN,
Ljubljana, Slonove ulice 11.

Velika
zaloga
izdelanih
ogrinjal,
jaquetov
in
deževnih
plaščev
za
gospo in
gospice.

Velika izber

modnih klobukov za dame.

(426—5)